

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 037090 26 Кж
Бања Лука, 14.05.2026. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Сњежане Кудрић и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа уз учешће записничара Андреа Гранолић у кривичном предмету против оптуженог Ј. С. због кривичног дјела давање мита из члана 320. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог адвоката Владимира Ковачевића из Бањалуке, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бања Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 037090 25 К-п од 29.12.2025. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.05.2026. године донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Ј. С. и потврђује пресуда Окружног суда у Бања Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 037090 25 К-п од 29.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бања Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 037090 25 К-п од 29.12.2025. године, оптужени Ј. С. је оглашен кривим због кривичног дјела давање мита из члана 320. став 1. Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС) и за то је дјело, на основу истог законског прописа и уз примјену члана 42, 43, 44, 46. и 52. КЗ РС, осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) мјесеци. На основу члана 82. став 2. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности одузимање предмета и то једна новчаница од 50 КМ серијског броја Н09455266, која се након правоснажности пресуде има предати Министарству правде Републике Српске, Агенцији за управљање одузетом имовином, на даље поступање. Истом пресудом је на основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 1. и 2. тачка е) и став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС) оптужени обавезан да надокнади паушал суда у износу од 150,00 КМ у року од 15 дана од правоснажности пресуде, под пријетњом принудног извршења.

Против те пресуде жалбу је у законском року изјавио бранилац оптуженог, адвокат Владимир Ковачевић због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о

кривичним санкцијама и трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се првостепена пресуда преиначи тако да се оптужени ослободи од оптужбе или да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на жалбу, републички јавни тужилац Сања Тадић Стојисављевић, оспорава наводе жалбе и предлаже да се жалба одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Суд је испитао побијану пресуду на основу члана 320. ЗКП РС, по свим наводима жалбе и по службеној дужности да ли је повријеђен Кривични закон на штету оптуженог, па је закључио да је жалба неоснована и одлучио као у изреци ове пресуде из разлога који слиједе.

Нису основани аргументи из жалбе браниоца оптуженог изнесени у прилог тврдњи да је у доношењу побијане пресуде одбрани било онемогућено да поставља нека питања свједоцима полицијским службеницима Г. Ж. и Н. Ђ. ради разјашњења нејасноћа и контрадикторности њихових исказа, јер по ставу одбране оба свједока су изјавила, везано за конкретни догађај, оно што је за одбрану спорно и да је на тај начин почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС.

Наиме, одредбом члана 278. став 2. ЗКП РС дискреционо је овлаштење суда да одбије постављање питања од стране странака и браниоца када оцијени да је непотребно и када закључи да немају значај за предмет, а на основу члана 254. став 2. истог закона дужност судија, односно предсједника вијећа је да се брине за свестрано претресање предмета и отклањање свега што одуговлачи поступак, а не доприноси разрјешавању ствари. Из стања списка произилази да је предсједник вијећа управо поступао на начин на који га закон обавезује и када је то било потребно на главном претресу тражио да бранилац преформулише питање, појасни постављено питање и када је то потребно исто одбијао као непотребно за разрјешење ствари, дајући образложења за такво одбијање (главни претрес одржан 13.11.2025. године свједоци Г. Ж. и Н. Ђ.).

Супротно приговору жалбе није учињена повреда права на одбрану оптуженог јер је суд извршио интервенцију у чињеничном опису диспозитива побијане пресуде изостављањем ријечи „лијеви“, при чему је таква интервенција извршена ради усклађивања чињеничног стања и доказа проведених на главном претресу. Наведеном измјеном није мијењана суштина оптужбе, нити је оптужени стављен у неповољнији процесни положај, због чега није постојала потреба за остављањем додатног времена за припрему одбране. При том до наведене интервенције није дошло на главном претресу већ доношењем побијане пресуде.

Нису основани аргументи из жалбе изнесени у прилог тврдњи да је изрека побијане пресуде неразумљива, противрјечна разлозима и да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, те тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Чињенични опис радњи из изреке, садржи све битне елементе бића кривичног дјела давање мита из члана 320. став 1. КЗ РС.

Наиме, у чињеничном опису радњи из изреке, наведено је да је оптужени, дана 19.08.2024. године, око 11.55 часова, на подручју града Бањалука, на паркинг простору Полицијске станице Поткозарје, гдје је дошао након што је заустављено и контролисано од стране полицијских службеника Министарства унутрашњих послова Републике Српске, Полицијске управе Бањалука, Полицијске станице Поткозарје, Н. Ђ. и Г. Ж.

путничко моторно возило марке „Ниссан“ регистарских ознака [...], којим је управљао оптужени и након што су му полицијски службеници затражили на увид возачку дозволу, истима саопштио да исту не посједује, након што му је од стране полицијских службеника саопштено да мора доћи у Полицијску станицу Поткозарје, обратио се полицијским службеницима ријечима „Никад нисам полагао возачки, ајде да вас почастим“, те након што је упозорен од стране полицијског службеника Г. Ж. да може бити лишен слободе због кривичног дјела давања мита, свјестан забрањености својих радњи чије је извршење хтио, ставио новчаницу од 50,00 КМ у џеп панталона полицијског службеника Н. Ђ., да као службено лице у оквиру свог службеног овлаштења не изврши службену радњу издавања прекршајног налога из области Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима Босне и Херцеговине, коју је морао извршити.

Дакле, чињенични опис радњи из изреке побијане пресуде, садржи све битне елементе кривичног дјела давање мита из члана 320. став 1. КЗ РС. У истом је наведено да је оптужени службеном лицу Н. Ђ. понудио поклон да у оквиру свог службеног овлаштења не изврши службену радњу издавања прекршајног налога из области Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима Босне и Херцеговине, коју је морао извршити.

Овакав чињенични опис дјела у свему је усаглашен са разлозима датим у образложењу побијане пресуде за све одлучне чињенице, са аспекта постојања предметног кривичног дјела и кривице оптуженог, као и разлозима одлучним за правилну примјену Кривичног закона, ради чега су без основа аргументи из жалбе, којима се указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Испитујући чињеничну основу првостепене пресуде, суд налази да наводи жалбе нису успјели довести у сумњу начин на који је првостепени суд извршио анализу и оцјену доказа оптужбе и одбране, те доказа суда, изведених на главном претресу саслушањем свједока (Н. Ђ., Г. Ж., С. О., оптуженог у својству свједока, С. С. и В. Д., читањем и вршењем увида у материјалне доказе у писану документацију ПС Поткозарје, фотодокументацију са извјештајем, потврде о привременом одузимању предмета, потврде о депоновању предмета у депозит Окружног суда у Бањој Луци, рјешења Основног суда у Бањој Луци број 71 0 Пр 438799 25 Ипс од 23.12.2025. година и број 71 0 Пр 438799 24 Пр од 05.09.2025. године, извод из казнене евиденције и др.), па ни коначан закључак првостепеног суда, изведен на основу савјесне оцјене свих тих доказа, у складу са чланом 295. став 2. ЗКП РС, о несумњивој доказаности свих битних навода оптужбе да је оптужени предметне прилике понудио 50,00 КМ стављајући исти у џеп панталона полицијског службеника Н. Ђ., да као службено лице у оквиру свог службеног овлаштења не изврши службену радњу издавања прекршајног налога из области Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима Босне и Херцеговине, коју је морао извршити и на тај начин ближе описан у изреци побијане пресуде, починио кривично дјело давање мита из члана 320. став 1. КЗ РС, за које дјело је оглашен кривим том пресудом и осуђен на казну затвора од 8 (мјесеци) мјесеци. О томе су у образложењу побијане пресуде изнесени јасни, потпуни и за овај суд у свему прихватљиви разлози, на које разлоге се упућује жалилац. За супротан став одбране у жалби нису изнесени прихваљиви аргументи или нови докази, па се приговори жалбе изјављени због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, оцјењују неоснованим.

Супротно жалбеним наводима, овај суд налази да првостепени суд није погрешно цијенио исказе саслушаних свједока Н. Ђ. и Г. Ж., а нити су ти искази нејасни да би довели у питање правилност чињеничног стања. Жалба инсистира на разликама у исказима ових свједока који се, по њеном мишљењу, односе на положај актера догађаја, мјесто, као и начин и околности предаје новчанице од 50 КМ свједоку. Међутим, наведене околности жалбе нису од одлучног значаја. Наиме, из садржаја изведених доказа произилази да су искази ових свједока у свим битним дијеловима сагласни, логични и међусобно поткријепљени. Исти су на главном претресу досљедно и сагласно описали хронологију догађаја, контролу возила у Рамићима и накнадна дешавања на паркинг простору Полицијске станице Поткозарје, а потврђени су и другим изведеним доказима материјалне природе.

Стога жалбени наводи којима се искази ових свједока настоје приказати нејасним и контрадикторним представљају субјективну оцјену изведених доказа, без упоришта у садржај списка предмета.

Стога је првостепени суд правилно утврдио на посве поуздан начин да је оптужени понудио полицијском службенику новац да не предузме службену радњу издавања прекршајног налога коју је морао извршити, како је то чињенично описано у изреци пресуде и на потпуно и правилно утврђено чињенично стање је правилно примијенио члан 320. став 1. КЗ РС, правно квалификујући дјело за које је оптуженог огласио кривим, као кривично дјело давање мита, прописано том одредбом, о чему су у пресуди изнесени релевантни разлози, које наводи жалбе нису довели у питање.

Испитујући одлуку о казни суд је утврдио да казном затвора од 8 (осам) мјесеци није повријеђен Кривични законик на штету оптуженог и да је приликом одмјеравања ове казне, првостепени суд имао у виду и у пуној мјери вредновао на страни оптуженог околности које је утврдио као олакшавајуће (да је отац двоје малољетне дјеце, његово лоше имовно стање, незапослен и да се издржава од сакупљања секундарних сировина и препродаје аута), док је као отежавајућу околност на страни оптуженог цијенио његову ранију осуђиваност у периоду од 2020.-2024. године, дакле до своје навршене 25. године живота, четири пута осуђиван за кривична дјела (крађа, тешка тјелесна повреда, ванбрачна заједница са дјететом и тешка крађа), за које су му изрицане условне осуде и затворске казне, што наводи жалбе нису ни довели у питање.

Као основ побијања првостепене пресуде у жалби је наведено да се првостепена пресуда побија због трошкова кривичног поступка, али тај основ је само паушално наведен и у жалби није образложен, па овај суд у том дијелу жалбу није разматрао.

Због свега наведеног, утврђено је да не постоје разлози због којих се жалбом побија првостепена пресуда и да истом није повријеђен Кривични закон на штету оптуженог, па је одлучено као у изреци ове пресуде на основу члана 327. ЗКП РС.

Записничар
Андреа Гранолић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић